

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Zagrebačka 2
31000 OSIJEK

Poziv na poslovni broj: St-131/2026

Predstečajni postupak:

Dužnik: Poljoprivredna zadruga BRESTOVE MEĐE, OIB:
59193608699, Borovo (Općina Borovo) Bulićeva 31a (dalje: Dužnik)

Povjerenik dužnika: Biserka Šmit-Sabolić, OIB: 63081779137, Kutina, Crkvena 26 (dalje:
Povjerenik)

Vjerovnik: Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10,
OIB: 92963223473 (dalje: Zagrebačka banka i/ili Vjerovnik)

ODGOVOR Vjerovnika Zagrebačke banke
NA ŽALBU Dužnika

koju je Dužnik izjavio protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u
Osijeku broj St-131/2026 od 02. srpnja 2026 (dalje: Žalba)

1 x, **prilozi**

U gore označenom predmetu Dužnik je izjavio Žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Osijeku broj St-131/2026 od 02. srpnja 2026 (dalje: Rješenje o utvrđenim tražbinama) jer smatra da je u tom rješenju sud, kad je sud u njemu utvrdio cijelu prijavljenu tražbinu Zagrebačke banke u iznosu od 902.102,53 EUR, počinio bitnu povredu odredaba postupka i pogrešno primijenio materijalno pravo i pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, iz razloga što se ta tražbina nije smjela utvrditi u cijelom prijavljenom iznosu obzirom da je dio te tražbine osiguran razlučnim pravom te da je Zagrebačka banka, kao razlučni vjerovnik, prilikom dostave prijave tražbine dostavila izjavu da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i izjavu da ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njezino razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja (navedene izjave dalje: Izjave u vezi razlučnog prava).

Na navedenu Žalbu Dužnika Vjerovnik Zagrebačka banka daje sljedeći

ODGOVOR NA ŽALBU
(dalje: Odgovor)

Žalba Dužnika izjavljena protiv Rješenja o utvrđenim tražbinama je potpuno činjenično i pravno neosnovana i temelji se na pogrešnom tumačenju propisa i na pogrešnom činjeničnom stanju.

Obrazloženje

Zagrebačka banka d.d.

Trg bana Josipa Jelačića 10
10000 Zagreb
Republika Hrvatska

www.zaba.hr

Pogrešno u žalbi Dužnik smatra da Rješenjem o utvrđenim tražbinama nisu smjele biti obuhvaćene i one tražbine vjerovnika Zagrebačke banke koje su osigurane razlučnim pravom jer je Zagrebačka banka dostavila i navedene Izjave u vezi razlučnog prava.

Naime, podsjećamo da je **sud potpuno ispravno i u skladu sa člankom 47. Stečajnog zakona (dalje: SZ) utvrdio ukupno prijavljenu tražbinu Zagrebačke banke od 902.102,53 EUR jer taj članak propisuje da se tražbine prijavljene u propisanom roku smatraju utvrđenim ako ih nije osporio dužnik, povjerenik ili vjerovnik.**

Zagrebačka banka je u zakonskom roku prijavila ukupnu tražbinu od 902.102,53 EUR i nju je u cijelosti priznao Dužnik u svojem očitovanju od 14.05.2026. i nju je u cijelosti priznao i Povjerenik u svojem očitovanju od 18.05.2026. (dakle nijedan od njih dvoje nije ju osporio), a tu tražbinu Zagrebačke banke nije osporio ni jedna drugi vjerovnik što se vidi i iz TABLICE osporenih tražbina u ovom predstečajnom postupku koja je objavljena 18 06 2026.

Stoga se ispunjenjem navedenih zakonskih uvjeta po samom zakonu smatra da je prijavljena tražbina Zagrebačke banke od 902.102,53 EUR utvrđena i stoga se ona ne može naknadno osporavati kao što sad to Dužnik pokušava napraviti putem ove Žalbe (jer protekli su svi rokovi za njezino osporavanje) **te ju je sud i ispravo temeljem ispunjenja uvjeta iz čl. 47. SZ-a točno i osnovano utvrdio Rješenjem o utvrđenim tražbinama.**

To što je jedan dio prijavljene tražbine Zagrebačke banke osiguran razlučnim pravom i to što je u vezi tog razlučnog prava Zagrebačka banka dala Izjave u vezi razlučnog prava ne utječe na ispravnost i osnovanost utvrđenja tražbine Zagrebačke banke.

DOKAZ: uvid u svu dokumentaciju ovog predstečajnog postupka objavljenu na e- oglasnoj ploči suda

Napominjemo da u ovom predstečajnom postupku **još uopće nije ni počeo teći rok u kojem su razlučni vjerovnici dužni dostavljati** Financijskoj agenciji (dalje: FINA) **obavijesti i izjave o razlučnim pravima**, sukladno čl. 38. st. 1. SZ-a jer plan restrukturiranja (dalje: Plan) nije uopće ni dostavljen do danas u ovom predstečajnom postupku. Stoga su i Izjave u vezi razlučnog prava dane prije dostave Plana preuranjene. Prema Stečajnom zakonu jasna je namjera zakonodavca da svi vjerovnici koji imaju svoje tražbine prema dužniku prijave svoje tražbine, da se iste ispituju i utvrde ili eventualno ospore, zatim da dužnik dostavi plan restrukturiranja (dalje: Plan) te da tek nakon tog momenta (dostave Plana) razlučni vjerovnici imaju rok od 21 dan u kojem su dužni dostaviti obavijesti i izjave o razlučnim pravima.

Nadalje napominjemo da **tražbina razlučnog vjerovnika koju ima prema Dužniku, a koju je prijavio u predstečajni postupak, mora se i treba se ispitati i ona je predmet ispitivanja u predstečajnom postupku i to neovisno o tome što za nju postoji razlučno pravo i neovisno o tome da li je ili nije razlučni vjerovnik dao Izjave u vezi razlučnog prava.**

Stav Dužnika iznesen u Žalbi je potpuno neutemeljen i protivan je izričitoj i vrlo jasnoj odredbi članka 46. stavak 6. SZ-a koja kaže: „*Izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.*“ Da je zakonodavac smatrao da i prijavljene tražbine koje vjerovnik ima prema dužniku, a koje su osigurane razlučnim pravom također nisu predmet ispitivanja onda bi to tako i propisao. Kako to

nije bila namjera ni želja zakonodavca, a što je i logično i razumljivo, takva odredba nije niti unesena u SZ, pa je stoga **potpuno nejasno temeljem čega Dužnik smatra da ako je prijavljena tražbina osigurana založnim pravom te ako je Vjerovnik dao Izjave u vezi razlučnog prava, da ta osigurana tražbina nije predmet ispitivanja** (i utvrđivanja odnosno osporavanja) i da se stoga može pobijati Rješenje o utvrđenim tražbinama.

Ni na jednom mjestu u SZ-u a poglavito ne u onim odredbama SZ-a koje reguliraju predstečajni postupak nije propisano da tražbine vjerovnika prema Dužniku koje su osigurane razlučnim pravom nisu predmet ispitivanja **jer potrebno je razlikovati razlučno pravo i tražbine osigurane razlučnim pravom**, a prema članku 46. st. 6. SZ-a **samo razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu. Ali tražbine osigurane razlučnim pravom se ispituju i predmet su ispitivanja jer zabrana njihovog ispitivanja nije nigdje ni propisana** (kao što je jasno propisana zabrana ispitivanja razlučnog prava) i jer na to upućuje i recentna sudska praksa VTSRH-a o ovom pitanju koja se prilaže uz ovu Žalbu.

Iz mnogih odredbi SZ-a i iz sudske prakse proizlazi da sve prijavljene tražbine koje vjerovnik ima prema dužniku bez obzira da li su osigurane razlučnim pravom ili nisu i bez obzira da li se razlučni vjerovnik je ili nije odrekao prava na odvojeno namirenje i je ili nije pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, trebaju ispitati.

Iz Žalbe se zaključuje da Dužnik pogrešno **izjednačuje razlučno pravo i tražbinu osiguranu razlučnim pravom i ne uočava bitnu razliku između navedenih pojmova**. U konkretnom slučaju postoji razlučno pravo Zagrebačke banke za dio prijavljene tražbine koja je osigurana razlučnim pravom i za koju je Dužnik osobno odgovoran i stoga je Zagrebačka banka sukladno čl. 35. st. 3. SZ-a koji upućuje na odgovarajuću primjenu čl. 153. SZ-a, kao razlučni vjerovnik tu tražbinu trebala prijaviti i ona se morala i trebala ispitati (utvrditi ili osporiti) u predstečajnom postupku. Primjena čl. 153. SZ-a na predstečajni postupak bi značila da razlučni vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu kao predstečajni vjerovnik, neovisno o tome što ima za nju razlučno pravo i neovisno o tome da li je dao obavijesti i izjave u vezi svog razlučnog prava ili nije i **iz navedene se odredbe nikako ne može izvesti zaključak da prijavljene tražbine koje su osigurane razlučnim pravom nisu uopće predmet ispitivanja u predstečajnom postupku**.

Smisao odredbi SZ-a koje reguliraju razlučno pravo i tražbine osigurane razlučnim pravom je u tome da prijavljene tražbine osigurane razlučnim pravom moraju i trebaju biti predmet ispitivanja (utvrđivanja ili osporavanja) dok s druge strane, sukladno čl. 46. st. 6. SZ-a **samo razlučno pravo ne može biti predmet ispitivanja. Ta odredba jasno upućuje na to da samo razlučno pravo nije predmet ispitivanja, ali to nikako ne znači da se tražbine koje su osigurane razlučnim pravom ne prijavljuju i ne ispituju**.

Čak i u situaciji da su od strane razlučnog vjerovnika i dane Izjave u vezi razlučnog prava to nema nikakvog utjecaja na pravo razlučnog vjerovnika da prijavi u predstečajni postupak tražbinu koja je osigurana razlučnim pravom i na to da se prijavljena tražbina razlučnog vjerovnika koja je osigurana razlučnim pravom mora i treba ispitati u predstečajnom postupku.

Već ranije je mnogobrojna sudska praksa VTSRH kroz svoje drugostupanjske odluke zauzela vrlo jasan stav o tome da iako razlučno pravo ne može biti predmet ispitivanja, da se unatoč tome tražbine koje su osigurane razlučnim pravom prijavljuju u predstečajni postupak i da se ispituju

u predstečajnom postupku, a to se najbolje vidi iz sljedećih priloženih odluka – drugostupanjskog suda VTSRH:

a) Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021. koja se prilaže uz ovaj Odgovor:

U toj je Odluci PŽ-384/2021-2 vrlo jasno naglašeno da:

„...razlučni vjerovnici predstečajnog postupka su istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. U njihovo razlučno pravo se ne dira, ono ostaje i „samo“ razlučno pravo nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku sukladno odredbi čl. 46. st. 6. u vezi s odredbom čl. 38. st. 1., 3. i 4. SZ-a.“

te je zauzet i jasan sljedeći stav u Odluci PŽ-384/2021-2 u vezi razlučnog prava:

„...treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe čl. 35. st. 3. SZ-a...“

b) Poslovni broj: 43 PŽ-4943/2022-2 od 07.12.2022. koja se prilaže uz ovaj Odgovor:

U toj je drugostupanjskoj odluci PŽ-4943/2022-2 naglašeno sljedeće:

„...dužnik u žalbi prvenstveno navodi da se u tom dijelu pobijano rješenje ne može ispitati jer je prvostupanjski sud zanemario izjavu vjerovnika ... koji je nesporno prijavio potraživanje u iznosu od ... ali je izjavio da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i ne pristaje da se radi provedbe plana restrukturiranja odgodi namirenje iz predmeta na kojeg se odnosi njegovo razlučno pravo. Prvostupanjski sud je po mišljenju žalitelja pogrešno utvrdio činjenično stanje kad je utvrdio da je navedena prijavljena tražbina predmet ispitivanja u predstečajnom postupku....

Žalba nije osnovana....

Pritom se prvostupanjski sud pozvao na stav izražen u rješenju ovog suda poslovni broj PŽ-384/21-2 od 4. veljače 2021. prema kojem stečajni vjerovnici mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. Naime, prema odredbi čl. 35. st. 3. SZ-a na razlučne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz čl. 153. SZ-a. Člankom 153. SZ-a propisano je da su vjerovnici s pravom odvojenog namirenja stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran, što znači da određeni vjerovnik može biti istovremeno i stečajni i razlučni vjerovnik, te je njegovu tražbinu potrebno ispitati.“

(drugostupanjske odluke pod točkama a) i b) dalje zajedno: **Drugostupanjske odluke**)

Iz priloženih Drugostupanjskih odluka jasno proizlazi ispravan i na odredbama SZ-a utemeljen stav da razlučni vjerovnici, ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran, mogu i trebaju prijaviti svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu te da neovisno o danim obavijestima i izjavama u vezi razlučnog prava treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom prema dužniku i pravo da se ona ispita (utvrdi ili ospori) od njegovog samog razlučnog prava.

Zbog svega gore navedenog smatramo da je Žalba Dužnika neosnovana jer je pobijano Rješenje o utvrđenim tražbinama na zakonu i na utvrđenim činjenicama osnovano

te stoga predlažemo da drugostupanjski sud odlučujući po Žalbi Dužnika istu odbije kao neosnovanu i potvrdi pobijano Rješenje o utvrđenim tražbinama.

U Zagrebu, 12.08.2026.

Vjerovnik:

Zagrebačka banka d.d., po punomoćniku
Dubravko Čejka, temeljem generalne
punomoći 565/2022 koja je pohranjena u uredu
predsjednika Trgovačkog suda u Osijeku pod
br. 39 Su-184/2022

Prilog: drugostupanjsko rješenje VTSRH Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021.
drugostupanjsko rješenje VTSRH Poslovni broj: 43 PŽ-4943/2022-2 od 07.12.2022.